

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Budapest

(A Fővárosi Törvényszék útján benyújtva)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/02478-2/2022
Érkezett:	2022 NOV 22.
Példány:	1
Melléklet:	11 db <i>du</i>
Kezelőiroda:	

alkotmányjogi panasz

indítványozónak

képviseli:

Lomnici Ügyvédi Iroda

Dr. ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK GAZDASÁGI KOLLÉGIUMA 13.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:.....	
Postán / Gyűjtőlapon / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2022 NOV 07.
PÉLDÁNY:.....	IV:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:.....	<i>41.291/17</i>

*a Kt/ria 2022. május 31. napján kelt
Gjt.VI.30./25/2021/5. ügyszámú ítélete Alaptörvény-
ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt
benyújtott*

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőm útján, mint a támadott, az alábbiakban részletezett bírósági döntés alapjául szolgáló per **alperesként érintett**, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján tisztelettel az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

I.

Nyilatkozatok és indítványok az Abtv. 26. § (1) bekezdés, Abtv. 26. § (2) bekezdés, Abtv. 27. § alapján

1./ Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a panaszbeadványban felsorolt alapiogi indokok elfogadásával, alkotmányos szempontú vizsgálattal, az ügy egészét figyelembe véve, állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2022. május 31-én kelt Gfv.VI.30.425/2021/5. ügyszámú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

2./ Kérem az első fokon eljáró bíróságot, hogy az ítélet végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig az Abtv. 53. § (4) bekezdése, illetve a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 359/C. § (1) bekezdése alapján függeszse fel.

3./ Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy hívja fel az első fokon eljáró bíróságot az ítélet végrehajtásának felfüggesztésére a Pp. 359/C. § (2) bekezdése alapján.

4./ Kérem továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indoklásban részletezettek alapján vizsgálja meg, hogy az ügyben eljáró bíróságok eleget tettek-e az Alaptörvény 28. cikkében rögzített azon kötelezettségüknek, hogy a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük.

A hivatkozott bírósági határozatok megítélésem szerint nem felelnek meg az Alaptörvény 28. cikkében foglalt követelménynek, ennek keretében az Alkotmánybíróság ismertett gyakorlata alapján analízisre szorul, hogy az eljáró bíróságok a polgári eljárásjog szabályait az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték-e döntésük során. A Pp. 8. § (1) bekezdésének első fordulata szerint a bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogaitak rendeltetésszerűen gyakorolják. **Szintén vizsgálendő, hogy a Kúria az Európai Bíróság töretlen gyakorlata szerinti indoklási kötelezettségének.¹**

A 206. § (1) bekezdés szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A Pp. 221. § (1) bekezdés első fordulata

¹ (Helle v. Finnország, 20772/92.; 1997. december 19.; § 60.; Karakasis v. Görögország, 38194/97.; 2000. október 17.; § 27.; Boldca v. Románia, 19997/02.; 2007. február 15.; § 30.; Tacquet v. Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 91.; legutóbb megerősítve: Vojtěchová v. Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25., § 35.) A Bíróság az indoklási kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indoklás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e. (Hiro Balani kontra Spanyolország, 18064/91.; 1994. december 9.; § 28.; Ruiz Torija kontra Spanyolország, 18390/91.; 1994. december 9.; § 30.; legutóbb megerősítve: Ilyadi kontra Oroszország, 6642/05.; 2011. május 5.; § 44.)

alapján az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével.

5./ Az Alaptörvényben biztosított és jelen alkotmányjogi panasz szempontjából vizsgálendő jogosultságok megnevezése:

- **XXVIII. cikk (1) bekezdés (pártatlan bíróság, tisztességes tárgyalás)**
- **25. cikk (3) bekezdés (a Kúria biztosítja a jogalkalmazás egységét)**
- **26. cikk (1) bekezdés (a bírák alá vannak rendelve a törvénynek)**
- **28. cikk (a bíróság a jogszabályt azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi)**

E körben utalnék arra, hogy Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog törvényben, más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

6./ Az Alaptörvény 24. cikk (2) Az Alkotmánybíróság [...]

b) bírói kezdeményezésre felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;

c) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját; [...]

f) vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését; [...]

(3) Az Alkotmánybíróság [...]

b) a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést; [...]

Ez azt jelenti, hogy alkotmányjogi szempontból (tehát nem általában a törvényértelmezés helyességét vizsgálva vagy perbeli bizonyítási ügyeket felülbírálv) a jövőben az Alkotmánybíróság megsemmisítheti a bírói ítéleteket.

6.1. Mindezek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy mondja ki, hogy a Kúria önkényes jogértelmezés keretében állapította meg külön bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, hogy alperces eleget tett-e az őt vezető tisztségviselőként jogviszonya megszűnésekor terhelő, az irányítása alatt állt társaság vagyonával kapcsolatos elszámolási kötelezettségnek vagy sem. [Pp. 215. §, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:279. §]. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. A jogértelmezési hiba contra constitutionem akkor válik önkényessé, ha a bíróság az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat kifejezetten figyelmen kívül hagyja {pl. 23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [28]; Abh2., Indokolás [30]}. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek annak vizsgálatát tekintette, hogy a Kúria az Alaptörvény tiltó rendelkezését [Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés d) pont] értelmező döntése során alkotmánykonform módon, az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte-e, hogy a hitelesíteni kért kérdés népszavazásból kizárt tárgykört érint-e, ezzel összefüggésben a kifogásolt hitelesítő döntés a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés d) pontja szerinti tilalom sérelmére vezethet-e. (10/2022. (VI. 2.) AB határozat).

6.2. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekkel összefüggésben mondja ki, hogy a Kúria megsértette az Alaptörvény E) cikkben, 25. cikk (3) bekezdésben, a 26. cikk (1) bekezdésben, illetve a 28. cikkben foglaltakat, ezáltal az indítványozó alapjogai sérültek, a határozat nem alapjogkonform.

II.

A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, a pertörténet röviden)

7./ A jelen alkotmányjogi panasz Indítványozóját, mint alperest érintő polgári jogi ügyben, ennek körén belül a vezető tisztségviselő felelősségi iránti megállapítási perben az I. fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 32.G.41.291/2017/82-I. számú ítélete, illetve a Fővárosi Ítélőtábla 11.Gf.40.046/2021/4. számú ítélete, mint II. fokú jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálatának tárgyában, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VI.30.425/2021/5. ügyszámon 2022. május 31-én hozott ítéletet.

A II. fokú jogerős ítéletet a felperes felülvizsgálati kérelmével támadott részében hatályon kívül helyezte, az I. fokú pedig ítéletet megváltoztatta, és megállapította, hogy a megállapítási per alperese (jelen panasz beadvány Indítványozója) az [REDACTED] fizetésképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el.

A Kúria ítélete azt is kimondta, hogy az emiatt bekövetkezett vagyonsökkenésért az alperes a Fővárosi Törvényszék 1.G.43.379/2016/30. számú jogerős ítéletében megállapítottak szerint [REDACTED] egyetemleges felelősséggel tartozik.

Indítványozó (az alapügy alperese) tagja, egyben 2012. július 4-től 2015. augusztus 14. napjáig vezető tisztségviselője is volt a később felszámolás alá került [REDACTED] [REDACTED]-nek (a továbbiakban: adós gazdálkodó szervezet).

Az adós 2012. december 31-étől fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetbe került.

Indítványozó, mint alperes és vele egyidejűleg az adós másik tagja, [REDACTED] üzletrészeit 2015. augusztus 14-én [REDACTED] vevőre ruházták át. A szerződés 5. pontja tartalmazta – többek között – az üzletrészt terhelő végrehajtási jogokat, illetve azt is, hogy az eladó a vevő részére tételes átadás-átvételi eljárás során jegyzőkönyvvel adja át a könyvelőnél lévő könyvelési, számviteli, bérszámfejtési anyagokat.

Az üzletrészt átruházásával egyidejűleg megszűnt az alperes ügyvezetői tisztsége a társaságban, az adós ügyvezetésére 2015. augusztus 14-étől az új tag vált jogosulttá. Az adós az ellene 2015. október 5-én kezdeményezett felszámolási eljárásban 2016. április 12-i kezdő időponttal felszámolás alá került. A felszámolási eljárásban a felperesi hitelező.

Az adós 2016. augusztus 17-én benyújtott keresete alapján a Fővárosi Törvényszék 1.G.43.379/2016/30. számú jogerős ítéletében megállapította [REDACTED] ügyvezetői felelősségét abban, hogy az adós fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetének 2015. augusztus 14-i bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, miáltal az adós vagyona [REDACTED] forinttal csökkent. A perben jelen per felperese beavatkozóként részt vett.

A felperes a 2017. április 26-án előterjesztett keresetében kérte, a bíróság állapítsa meg a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján, hogy az alperes az ügyvezetése során az adós fizetésképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően az ügyvezetést nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el, ezáltal az adós vagyona [REDACTED] forinttal csökkent és ezzel a hitelezői követelések kielégítését teljes mértékben meghiúsította. Kérte továbbá alperest kötelezni [REDACTED] forint vagyoni biztosíték nyújtására is.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság 32.G.41.291/2017/82-I. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 11.Gf.40.046/2021/4. számú ítélete az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében – egyúttal a vagyoni biztosíték nyújtására irányuló kérelmet elutasító végzést – helyben hagyta.

A jogerős ítélet indokolása szerint az ítéltábla arra tekintettel találta megalapozatlannak felperes keresetét, mert nem volt megállapítható, hogy az adós fizetési képtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezését követően az üzletész értékesítéséig betöltött ügyvezetői tisztség alatt az alperes felróható vezetői magatartása következtében csökkent volna az adós keresetben megjelölt vagyona. Azt is leszögezte a másodfokú ítélet, hogy a Fővárosi Törvényszék 1.G.43.379/2016/30. számú jogerős ítéletének – fél- és tényazonosság hiányában – nem volt az elsőfokú ítéletben írt anyagi jogerőhatás tulajdonítható, az elsőfokú bíróság ugyanakkor a bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, idetartozóan az adós fizetési képtelenséggel fenyegető helyzetének tisztázására szakértőt rendelt ki. A másodfokú bíróság az aggálymentes szakértői véleményt elfogadta, és megállapította az adós fizetési képtelenséggel fenyegető helyzete 2012. december 31-i bekövetkezését.

A Fővárosi Ítéltábla ezért – az alperes felelőssége alapjául a keresetben megjelölt egyes vagyonszökkenések és magatartások értékelésével – kifejtette: 1. megalapozatlanul állította a felperes az alperes mulasztását a vagyonnal való elszámolás körében; üzletész [REDACTED] részére történő átruházásakor közbenső mérleg és aszerint leltár is készült, az ott kimutatott vagyon átadását pedig a 2015. szeptember 22-i átadás-átvételi jegyzőkönyv és a tanú vallomása is igazolta; 2. az alperes részéről a társaság tagjaként, nem pedig ügyvezetőjeként kifejtett magatartások – a sérelmezettek közé tartozott, hogy tevékenysége nem irányult a gazdálkodás helyrehozatalára, nem hajtott végre tőkeemlést, nem nyújtott tagi kölcsönt, illetve hogy gondatlanul értékesítette üzletészét [REDACTED] részére – nem voltak figyelembe vehetők vezető tisztségviselő társasági vagyont csökkentő magatartásaként; 3. nem volt az alperes felelőssége alapjául értékelhető a tisztsége megszűnését követő időben kifejtett tevékenység sem (az adós adott gépjárművének 2015. augusztus 17-i értékesítése, illetve másikképjárműve finanszírozási szerződésével kapcsolatos ügyintézés 2015. szeptember 23-án), amellyel kapcsolatban a felperes nem adta elő, hogy miben nyilvánult meg a volt ügyvezető részéről a hitelezői érdekek sérelme vagy a vagyonszökkenés, és nem állította – nem is bizonyította – az alperes árnycsökkentő vezetői minőségét.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen helyette – tartalmilag az elsőfokú ítélet megváltoztatásával – a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság utasítását kérte újjáírásra és új határozat hozatalára.

A felperes arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 206. §-ába, valamint a Cstv. 33/A. § (1), (2) és (3) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy a keresete alapjául előadottak szerint az alperes jelentős forgalommal bírótársaság vezetését üzleti tapasztalattal nem bíró személyre bízta, amikor egyebekben kezdeményeznie kellett volna a társaság felszámolását; csak iratokat adott át az új tulajdonos-ügyvezetőnek, a vagyonnal nem számolt el; valamint elmulasztotta mindazokat az intézkedéseket (áru visszaszállítása, felszámolási eljárás kezdeményezése, tulajdonosi pótbefizetés kezdeményezése, árukészlet felszámoló részére való átadása), amelyek a hitelezői igények megtérüléséhez szükségesek lettek volna.

A felperes azt is állította, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékokat tévesen értékelte. Szerinte ugyanis [REDACTED] nyilatkozatai összevetéséből is kiderül a vagyonelemek szisztematikus kivonása, illetve hogy részére vagyonátadás nem történt. A közbenső mérlegben kimutatott pénzeszköz átadásának hiányát [REDACTED] elmondásán túl a kérelem szerint a szakvélemény is alátámasztotta, az árukészlet átadását pedig a NAV iratában foglalt megállapítások cáfolják. A kérelemben szerepelt azt is, hogy a vagyon elvonására az ügyvezetőváltást megelőzően vagy azzal egy időben került sor, amelyet szerinte alátámaszt az is, hogy az adóstulajdonába tartozó gépjárműveket az alperes tisztsége

megszűnése után saját maga értékesítette, a befolyt vételárral pedig nem számolt el. Az ítéletben kiemelt átadás-átvételi jegyzőkönyv az ott írt tartalommal nem bír, utalást sem tartalmaz a pénzeszköz és az árukészlet átadására.

A felperes a fejtegetésében kitért arra is, hogy a hitelezői érdekeknek megfelelő ügyvezetéssel az alperesnek tájékoztatnia kellett volna az adós tulajdonosait, és részükre javaslatot tenni a fizetéseképtelenség miatt, a veszteséges gazdálkodás továbbfolytatása e követelménynek nem felelt meg. Megjegyezte, hogy egyebekben tévesen utalt a jogerős ítélet a Cstv. 63/A. §-ára is, amely rendelkezés a felszámolás elrendelésekor még nem volt hatályban.

A felülvizsgálati ellenkérelem a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult, az alperes abban egyetértett a jogerős ítélet indokaival.

8./ A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között – vagyis a felülvizsgálati kérelemmel támadott, az elsőfokú ítéletet felülbíráló részében és a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból – vizsgálta, és azt jogszabálysértőnek találta.

A Kúria szerint ugyanis a Fővárosi Ítéltábla tévesen következtetett a felperes keresetének megalapozatlanságára; álláspontjától eltérően megállapítható volt az ügyben, hogy az alperes vezető tisztségviselői jogviszonya megszűnésével az adós vagyonával nem számolt el, a társaság meglévő vagyonát nem adta át az új ügyvezetőnek, a vagyonnal ismeretlen módon rendelkezett, amivel az átadni elmulasztott, a társaságtól elvont vagyon kimutatott értékével egyező vagyoncsökkenést idézett elő.

A Kúria ítéletében továbbá kifejtette: a Fővárosi Törvényszék I.G.43.379/2016/30. számú ítéletében foglaltak szerint [REDAKTOR] vezetői felelősségének a perbelivel azonos vagyoncsökkenésre kiterjedő jogerős megállapítása miatt – amelyre az alperes a védekezése alapjául hivatkozott is –, nem volt ugyanakkor megállapítható egyazon kárért az alperes önálló, csupán [REDAKTOR] egyetemleges felelőssége a Cstv. 33/A. §-ának (1) bekezdése szerint.

A Kúria ezért a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében, a vagyoni biztosítékra és a kapcsolódó illetékre vonatkozó rendelkezéseket nem érintve, az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a rendelkező részben írtak szerint megállapította az alperes vezetői felelősségét.

Az érdemnyes felülvizsgálati kérelem alapján, ami egyben a korábbi eljárás szakaszokra kihatóan megváltoztatta a pernyertesség-pervesztesség alakulását, a Kúria kimondta: az alperes pervesztesként köteles megfizetni a felperes részére többek között az eljárás, illetve kereseti illetékeket, az első- és másodfokú perköltséget.

Indítványozó, mint az ügy alperese a 2022. május 26-án kelt felülvizsgálati ellenkérelmében világos érveléssel előadta: felperes az alperes ügyvezetői felelősségének megállapítása alapjaként egy nem ügydöntő, áttételről rendelkező NAV határozatra, valamint [REDAKTOR] a saját magával szemben folyamatban volt eljárásban előadott védekezésére hivatkozott kiemelten. Felperes által állítottakat azonban alperesi álláspont szerint a perbeli okirati bizonyítékok, valamint tanúvallomások nem támasztották alá. A felperesi állítások megalapozatlanságát az első és a másodfokú bíróság is (jogerősen) kimondta, felperes keresete mind első mind másodfokon elutasításra került.

A II. fokon eljáró ítéltábla jogerős döntésében rámutatott arra, hogy az alperes nem az „ügyvezetői tisztségét adta át”, hanem az üzletrészét adta el, így ebből vezetői tisztséget betöltő személyre vonatkozó felelősséget eredeztetni nem lehet. Az alperes az üzletrész eladás következményeképpen mondott le az ügyvezetői tisztségéről és ezen időponttól kezdve

a bevődöntési jogkörébe tartozott, hogy maga tölti be, vagy mást bíz meg az ügyvezetői tisztségellátásával.”

Az ítéletábra kimondta azt is, hogy önmagában a vagyoncsökkenés, mint a törvényi tényállás szükséges elemei közül egy, nem alapozza meg a vezető tisztségviselő felelősségét. A felperesnek a vezető tisztségviselő e minőségében tanúsított olyan felróható magatartását kellett megjelölnie, amivel okozati összefüggésben áll a vagyoncsökkenéssel.

A jogerős döntés bizonyítékoknak az együttes értékelésével megállapította, hogy a felperes a rá háruló bizonyítási kötelezettségének eredményesen nem tudott eleget tenni, az általa szolgáltatott bizonyítékokkal állításait sikeresen nem tudta alátámasztani, ezáltal a **Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében** írt törvényi tényállási elemek teljeskörűen nem valósultak meg, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét döntéséről illetően helytállóan mondta ki.

Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

9./ **Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltételei**

a) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Nyilatkozom, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2022. május 31-én kelt **Gfv.VI.30.425/2021/5. ügyszámú ítéletét** 2022. szeptember 7. napján vettem át. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott 60 napos határidő 2022. november. 6. napján jár le. Indítványomat mindezek alapján a törvényes határidőn belül nyújtottam be.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítésének bemutatása

Az alapügy felperese az I. fokon eljáró Fővárosi Törvényszék **32.G.41.291/2017/82-I. számú ítéletével**, illetve a Fővárosi Ítéletábra **11.Gf.40.046/2021/4. számú ítéletével**, mint II. fokú jogerős ítélettel szemben a korábban hatályban volt polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) alapján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte az I. fokú és II. fokú ítéletek hatályon kívül helyezését és megfelelő új határozat meghozatalát.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2022. május 31-én hozta meg **Gfv.VI.30.425/2021/5. ügyszámú ítéletét**, így Indítványozó kijelenti, hogy a polgári jogi perének jogorvoslati lehetőségeit kimerítve, további – jogszabály alapján hozott döntés megváltoztatására irányuló – bírósági jogorvoslati lehetőség az eljárásban már nem áll a rendelkezésére, ami által Indítványozó teljesítette az alkotmányjogi panaszbeadvány benyújtásával szemben támasztott alkotmányos követelményt.

c) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az Indítványozót, mint alperest érintő megállapítási perben hozott határozatok jogszerűsége vizsgálatának tárgyában, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság **Gfv.VI.30.425/2021/5. ügyszámú ítélete** a jogerős ítéletet a felperes felülvizsgálati kérelmével támadott részében hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes az [REDACTED] [REDACTED] fizetésképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el, és az emiatt bekövetkezett vagyoncsökkenésért az alperes a Fővárosi Törvényszék **1.G.43.379/2016/30. számú jogerős ítéletében** megállapítottak szerint [REDACTED] egyetemleges felelősséggel tartozik. Indítványozó kijelenti, hogy az

alaptűgy, valamint a Kűria említett dűntésének érintettje, igr az abban foglaltak őra nűzve is rendelkezéseket tartalmaznak.

III.

Indokolás az érintett bírűsági dűntéseknek az Alaptűrvűny megjelűlt rendelkezésével ellentűtes mivolta vonatkozásában

10./ *A Kűria tűnyállás tisztázási és bizonyítási kűtelezettség megsűrtése (Art. 97. § (4)-(6) bekezdűs)*

a) A megsűmműsíteni kűrt bírűi dűntűs alaptűrvűny-ellenessűgűnek indokolása

A 25/2013. (X. 4.) AB határozat ősszefoglalű jelleggel kimondta, hogy „[ű]nmagában az anyagi igazsűg őrvenyre juttatása, vagyis az anyagi őr eljárasi jogszabályoknak mindenben megfelelű, igazsűgos dűntűs általában meg nem szolgál elűgsűges alkotműnyos igazolásokent a bírűi dűntűsek jogerejűnek őrttűresűhez. A rendkűvűli jogorvoslati lehetűsűgek garantalása őr eljárások lefolytatása kűlűnűsen azokban az esetekben indokolt, amikor a jogerűs dűntűs olyan jogi hibában, avagy tűnybeli tűvedűsben szenvedhet, amely feltűtlenűl szűksűgessű teszi az érintett jogaimak, vagy jogos őrdekcűnk megűvűsűt, igr kűkűszűbűlűsűkhűz fűzűdű őrdekcű felűlműlja a dűntűs jogerejűnek tisztűletűhez, illetve ezen keresztűl a jogállam stabilitasűt adű jogbiztonsűg őrvenyesűlűsűhez kapcsolűdű őrdekcűt. Műskűnt fogalmazva az ilyen kivűteles esetekben inkább a bírűi dűntűs jogerejűnek feloldasa szolgálja a bírűi dűntűsekbe vetett kűzbizalom megűrűzesűt őr crűsűtűsűt, mintsem a jogi hibában, vagy tűvedűsben szenvedű dűntűs jogerejűnek tisztűlete. Valamennyi őrjárűsjogi garancia őrvenyesűlűsű ellenere, illetve ellensűly műkűdűsűnek dacűra, a bírűsűg pontos tűnymegállapítasi, illetve jogalkalmazűi munkaja mellett sem zárhatűk ki az őrjárűsnek olyan sűlyos tűvedűsei, amelyek reparalásűra műr csak a rendkűvűli jogorvoslati őrjárűs biztosíthat lehetűsűget. Annak a kűrdűse, hogy pontosan mely esetekben őrvezhet őrűnyt az anyagi igazsűg őrvenyesűtűse, vagyis mely esetekben indokolt a rendkűvűli jogorvoslati reparacűi, szűmos kűrűlműnyűtűl, igr tűbbek kűzűtt az őrjárűs tűpusűtűl, az őrű jelentűsűgűtűl, a hiba sűlyűtűl, vagy a tűvedűs nagysűgűtűl tűhető fűggűvűe.” (Indokolás [36]).

A reformatűrius jogkűr gyakorlasa a felűlbírűlt őrűdűntű határozat megvűltoztatasa takarja. A Kűria a perben felűlvizsgalati fűrumkűnt a műsűdfokű bírűsűg őrűletűt oly műdon vűltoztatta meg, amellyel műr őrűertelműen megsűrtette a magyarorsűgasi őrűlkezdűsi gyakorlatban alkalmazott kasszatűrius, illetve reformatűrius jogkűrűkkel kapcsolatos egyik legalapvetűbb polgari perjogi elvet. A **polgari perrendtartasűrűl szűlű 2016. őrű CXXX. tűrvűny (űj Pp.) 423. § (1) bekezdűse** – a felűlvizsgalati kűrelem őr bűrűalásűnak korlűtűinak tűrgyalasakor – vilűgosan fogalmaz: eszerint a Kűria a felűlvizsgalati sorűn a felűlvizsgalati őr csatlakozű felűlvizsgalati kűrelem korlűtai kűzűtt, az ott megjelűlt jogszabályok, illetve a Kűria kűzzűtett határozatűtűl jogkűrdűsben valű őrterűs tekintűtűben vizsgalja a jogerűs őrűletűt. A felűlvizsgalni kűvűnt őrűletűnek csak a jogszabálysűrtű, illetve a kűriai határozatűl jogkűrdűsben valű őrterű voltűt vizsgalja, kivűve, ha az őrjárűst hivatalbűl megsűnteti, vagy ha a határozat hozű bírűsűg nem volt szabűlyszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalűban olyan bírű vett rűsűt, akivel szemben tűrvűny őrteleműben kűzűrű ok áll fenn. Tovűbbű a (2) bekezdűs szerint, a Kűria felűlvizsgalata a jogerűs őrűlet meghozatalűig bekűvetkezett őr a jogerűs őrűlettel őr bűrűal tűnyekre terjedhet ki. Vagyis őr tűnyűllűst nem, hanem csak anyagi jogi, illetve őrjárűsjogi gyakorlatot őrűnűt a felűlvizsgalati határozat.

A polgari őrjárűsjogban a jogerű feltűrűse felűlvizsgalatlűnűl, illetve perűjűtűskor csak rendkűvűl kivűteles esetben lehet helye, őr a Kűria a konkrét őrűben nem indokolta meg őrdecműben a jogerű feltűrűsűt őr eredműnyezű dűntűsűt. Az alperes állűspotja szerint a jogerű őrttűresűnek alkotműnyosan őrtelemzűhetű – az Alaptűrvűny XXIV. cikk (1) bekezdűsűben² őrűllű jogkűnt deklarűlt tisztűsűges

²Magyarorsűg Alaptűrvűnye XXIV. cikk (1) bek.

hatósági eljáráshoz való jog, illetve az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges – indokai a kúriai felülvizsgálati döntésnél nem álltak fenn.

Az Alaptörvény B) cikke (1) bekezdése alapján Magyarország független, demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság korábbi töretlen gyakorlata alapján ennek a jogállami minőségnek nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság által gyakran hivatkozott tétel, hogy a jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességére teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Az irányadó alkotmánybírói tétel szerint a jogállamiság elvéből adódó alapvető követelmény, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. Az Alkotmánybíróság több határozatában elri íllel fejtette továbbá ki: nemcsak a jogszabályoknak és az állami szervek működésének kell szigorúan összhangban lenniük az Alkotmánnyal, hanem az Alkotmány fogalmi kultúrájának és értékrendjének át kell hatnia az egész társadalmat. Az Alkotmánybíróság döntéseiben felhívta a figyelmet, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van: a jogalkotásra vonatkozó törvényi követelmények megtartása, az eljárási garanciák, a jogbiztonság, az önkényes jogértelmezést kizáró és a jogintézmények kiszámítható működését biztosító világos és követhető normatartalom megléte.

Az Alkotmánybíróság szerint, ha egy jogszabály tényállása túl részletező, túl szűk, túlságosan eseti, az megkötöi a jogalkalmazót és megakadályozza, megnehezíti, hogy a jogszabály az életviszonyok szabályozásában betöltse szerepét. Ha pedig egy jogszabály törvényi tényállása túl elvont, túl általános, akkor a jogszabály rendelkezése a jogalkalmazó belátása szerint kiterjeszhető vagy leszűkíthető. Az ilyen szabály lehetőséget ad a szubjektív jogalkalmazói döntésre, a különböző jogalkalmazók eltérő gyakorlatára, a jogegység hiányára. Ez csorbítja a jogbiztonságot. Az Alkotmánybíróság által alkalmazott szigorúbb mérce alapján ugyanakkor alkotmányellenesség csak az szabály nyilvánítható, amely értelmezhetetlen voltánál fogva teremt jogbizonytalanságot, mert hatását tekintve nem kiszámítható: csak a jogalkalmazás számára elere értelmezhetetlen jogszabály sérti a jogbiztonságot. (Prof. Dr. Szabó Máté)

A **hatékony bírói jogvédelem** nemcsak Magyarország Alaptörvényének egyik kiemelkedő értéke, hanem az európai uniós jog egyik jogelve is, amely a tagállamok közös alkotmányos hagyományain nyugszik. A jognak alapul szolgáló elvként az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 6. és 13. cikke, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke is deklarálta, megerősítette aC-432/05. sz. ügy. **Unibet (London) Ltd és Unibet (internatinal) Ltd kontra Justitiekanslern ügyben** az Európai Bíróság Nagytanácsa által 2007. március 13-án hozott ítéletben is hivatkozott módon.

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata alapján a tisztességes eljáráshoz való jog kereteit olyan **garanciák bástyázzák körül, amelyek nem korlátozhatóak a bírósági eljárások során.** A tisztességes eljárás (*fair trial*) követelménye az Alaptörvény valamennyi garanciális szabályát átfogja, e garanciák érvényesülése azonban kizárólag a teljes eljárás górcső alá vonása esetén állapítható meg, miként ezek hiánya is. Ennek lényegére, alkotmányos értelmére mutat rá az Alkotmánybíróság több, ezen indítványban hivatkozott határozata is. Az Alkotmánybíróság a 7/2013 (III. 1.) **AB határozat**, Indoklás [24] bekezdésében kifejtette: „Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.”

„XXIV. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A fentiekkel egyező véleményt fogalmaz meg a **11/1992. (III.5.) AB határozat**, amelyet a korábbi, **56/1991. (XI.8.) AB határozat** ekként erősít meg: „(...) a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.” Ez a tény, illetve gyakorlat, hogy az állam(hatalom) és annak jogalkalmazó hatóságai megvédik az állam polgárainak jogait, és biztonságukat a jogsérelmek ellen, adja a **jogbiztonság alapvető lényegét.**

„A jogrendszer egysége is megköveteli, hogy **minden jogszabályt ne csupán önmagában és funkcióját tekintve, hanem mindenekelőtt az Alkotmánnyal való összhangjára figyelemmel értelmezzenek...**” {**38/1993. (VI. 11.) AB határozat**}. „Az alkotmányosan is elfogadott rendszerképző jogértelmezésnek megvannak a határai: ez nem kerülhet szembe a **jogbiztonság követelményével.** A jogalkalmazói jogértelmezés ezért csak olyan működőképes jogszabályra épülhet, amely világosan kijelöli az adott jogintézmény célját, alkalmazásának kereteit, szempontjait és rendjét, az alkalmazásával érintettek körét, azok jogait és kötelezettségeit és az intézménnyel összefüggésben igénybe vehető jogorvoslati rendet” {**47/2003. (X. 27.) AB határozat**}. „**A jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű fogalmazását, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel.** Ideértendő az is, **hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartását**” {a már előbb említett **11/1992. (III. 5.) AB határozat**}.

A jogbiztonság követelményére annak tudatában hivatkozok, hogy az **Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése** („*Magyarország független, demokratikus jogállam*”) **ugyan nem egyéni alapjog, ellenben a teljes jogrend gerincét biztosítja, mellyel a Kúria ítélete nem mutat egyezőséget, így ezen okból a meghozott felülvizsgálati döntés alaptörvény-ellenes.** A Kúria mint felülvizsgálati bíróság eljárásának alapelve kellett volna, hogy legyen a konkrét ügyben is, melyet még a **9/1992. (1. 30.) AB határozat** rögzített arról, hogy „a jogerő tisztelgetben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A **jogerős határozatok** megváltozhatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik.

A jogbiztonság elve megköveteli, hogy a jogerős határozat – az eldöntött kérdés személyi és tárgyi keretei között – irányadóvá váljék mind az eljárásban résztvevőkre, mind a később eljáró bíróságokra, más hatóságokra.”

A **3009/2020. (II. 4.) AB végzés** [29] bekezdésben rögzített elv alapján a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének megállapításához a rendelkezésre álló bizonyítékok összességét kell figyelembe venni. Az Alkotmánybíróság e döntésének [30] bekezdése alapján továbbá elvárható, hogy a Kúria – amely az első- és másodfokú bíróság ítéleteivel teljesen ellentétes döntést hozott, és így az indítványozóval ellentétes jogi álláspontra helyezkedett – a döntését alátámasztó érveiről megfelelően számot adjon. Az Alkotmánybíróság eddigi általános gyakorlata is megerősíti, hogy a jogállamiság szorosan összefüggésben áll a jogbiztonság követelményével, és hogy magából a jogbiztonságból fakadnak mindezen túlmenően az eljárási garanciák is.

A **jogbiztonság** ugyanis olyan alkotmányos alapelv, amely szerint a jognak és az annak alapján eljáró jogalkalmazónak – mégpedig konzekvens módon – biztosítania kell a jognak alávetettek számára magatartásuk szabályozását. A jogbiztonság tehát egy **megalapozó érték** a hatóságok által hozott **döntések, illetve intézkedések jogszerűsége** szempontjából. A jogbiztonság, mint formális érték ez esetben a jogalkalmazói eljárás világosságát és egyértelműségét, a rendes bírósági és felülvizsgálati döntések együtteséből, és Alaptörvénnyel való összhangjából (tkp. a tisztességes eljárások bizonyosságából) eredően kiszámítható voltát jelenti.

A **3057/2019. (III. 25.) AB határozat**, az Indokolás [15] bekezdésében világosan kimondja: „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság, amely »az

államtól, és elsősorban a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a jog egésze, egyes részterületei és szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára is előre láthatóak legyenek».

Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság a **24/2013. (X. 4.) AB határozat**, Indokolás [49] bekezdésében – a jogszabály-értelmezési nehézségek kapcsán – általánosságban kiemelte a **jogalkotói vagy jogalkalmazói jogszabály-értelmezés eszközeinek** fontosságát. Ez a **Kúria vonatkozásában a jogbiztonsággal kapcsolatban fokozottan fennálló felelősséget** is jelenti.

Az egyedi ügyekben a jogbiztonság elvének érvényre juttatása alapvető, fontos szerepet játszik az igazságszolgáltatási rendszerbe vetett bizalom fenntartásában.

Az Alkotmánybíróság a **13/2013. (VI. 17.) AB határozat**, Indokolás [41] bekezdésében megállapította, hogy „[a]z egységes és kiszámítható bírósági joggyakorlat a jogbiztonság mellett a törvény előtti egyenlőség [XV. cikk (1) bekezdés] követelményét is szolgálja”. Ez jelen esetben azt jelenti, hogy a **Kúria ítéletét az Alkotmánybíróság felülvizsgálhatja azon az alapon, hogy a felülvizsgálati fórum a korábbi jogerős bírósági döntést teljesen megváltoztatva, olyan mértékben nem konzekvens – és nem kiszámítható – jogértelmezést használt, amely már súlyosan sérti az adott ügyben a jogbiztonság elvét.**

A konkrét ügyben (a Kúria ítéletében) ez jelenti a ténylegesen alapjogsértő pontot, vagyis nem pusztán az, hogy a felperes által állított egyes mulasztások és magatartások felelősséget keletkeztető következménnyel nem járhattak, mivel a **Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében** előírt felelősségi tényállás egyes elemei hiányoztak. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság egy olyan eljárásban hozta meg a **per végkifejletét alapjaiban megváltoztató ítéletét**, amelyben az ügy felperese a rá háruló bizonyítási kötelezettségének eredményesen nem tudott eleget tenni, és az általa szolgáltatott bizonyítékokkal állításait (így az igaznak tekintett *ipso facto* érvényű megállapításokat) nem tudta alátámasztani, ezáltal a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében írt törvényi tényállási elemek teljeskörűen nem valósultak meg.

A jogállamiságból eredő követelmény a jogalkalmazó hatóság, így a bíróság (azaz a bírói út) jog alá rendelőse, amiből az következik, hogy a jogalkalmazó hatóságnak (ez esetben a Kúriának) a döntését a **rá vonatkozó jogi keretek között, és igazolható módon** kell meghoznia. **A Kúria a szabad mérlegelésen alapuló döntésre csak a – jogalkalmazás során érvényesítendő – jogbiztonság alkotmányos követelményével lehet jogosítva.**

Az indítványozó Alkotmánybíróság előtti panasz-beadványának célja – fenti érvek tekintetében – a **jogállamiságból fakadó jogbiztonság követelményével és a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatban okozott alapjogsértés** Ab-vizsgálatára irányulhatna.

Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Ab azt is vizsgálhatja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e – a **3133/2020. (V. 15.) AB határozat** Indokolás [15] bekezdésében foglaltak szerint. **Az Alaptörvény a tisztességes eljáráshoz való jogot a XXIV. cikkben és XXVIII. cikkben – a közigazgatással és bírósági eljárásokkal összefüggésben – szabályozza.** Fontos alapelv, hogy **a tisztességes eljáráshoz való alapjognak az eljárás egészében érvényesülnie kell.**

Ezzel az Alaptörvény általános – a bírósági eljárásra és más eljárásokra is érvénnyel – fogalmazza meg a tisztességes eljáráshoz való jogot, illetve a tisztességes eljárás követelményét és annak egyes elemeit.

Az Alkotmánybíróság a **7/2013. (III.1.) AB határozatában** úgy fogalmazott, hogy az összes, az Alkotmányban (Alaptörvényben) részletezett – és a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogból fakadó – követelmény teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító érdemi, és jogokat megállapító döntést hozni; ezeket a követelményeket (pl. függetlenség, pártatlanság, tárgyalás igazságos volta etc.) átfogóan mutatta be ebben a határozatában.

A tisztességes tárgyaláshoz való jog tekintetében az Alkotmánybíróság irányadónak tekinti a **tisztességes eljáráshoz való jog tartalmára** vonatkozó, alkotmányosan megfogalmazott követelményeket.

Az Alkotmánybíróság következetes joggyakorlata értelmében az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jog** által megkövetelt „fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás »méltánytalan« vagy »igazságtalan«, avagy »nem tisztességes.«” {3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [17] bekezdés}

Az említett **3057/2019. (III. 25.) AB határozatban megállapított alkotmányos követelmény az Alaptörvény szabályozásából ered és az Alaptörvény rendelkezéseit juttatja érvényre**, mely rendelkezések az AB határozat, illetve az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata értelmében a **jogbiztonság és a normavilágosság elve**.

A jogbiztonság magában foglalja azt is, hogy a bíróságoknak az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési elvekre figyelemmel kell lenniük. **Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük.** Tekintettel erre az elvárára, megállapítható, hogy a Kúria jogalkalmazása az Alkotmánybíróság több említett döntésében is deklarált elvárással szembe megy, **az alaptörvény-ellenes kúriai ítéletben az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezései nem tudnak érvényre jutni.**

Az Alkotmánybíróság a 3202/2013. (X.31.) AB végzésében már kifejtette, hogy „önmagában az a tény, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat a bíróságok az indítványozótól eltérő módon értékelték, azokból nem az indítványozó által helyesnek vélt következtetést vonták le (...) még nem teszi az eljárást tisztességtelenné.” Álláspontunk szerint a fenti indoklásból kiderül, hogy az indítványozó nem a bíróságok bizonyítékokat értékelő, vagy azokból következtető eljárásjogi cselekményeit támadja. **Nézetünk szerint a Kúria a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 3. § (2) bekezdésében foglalt azon kötelezettségét sértette meg, hogy „a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.”**

Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata lapján „a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bíróság szervezeten belüli jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Miként az Alaptörvény és az Abtv. rendelkezésiből is kitűnik, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panáson keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egrébként az Alkotmánybíróság negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. (IV/3713/2012, AB végzés)

IV.

Petitum, egyéb rendelkezések

11./ Az Alaptörvény 28. cikk első mondata akként rendelkezik, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. **Tekintettel arra, hogy tárgyügyben a Kúria ítélete is azt rögzíti, hogy a alperes eleget tett-e az őt vezető tisztségviselőként jogviszonya megszűnésekor terhelő, az irányítása alatt állt társaság vagyonával kapcsolatos elszámolási kötelezettségnek [Kúria ítélete 23. pont] megfelelő bizonyítási eljárást azonban nem folytatott le, ezzel a korábban kifejtettek szerint megsértette az indítványozó Alaptörvényben rögzített és e beadványban részletesen kimunkált alapjogait.**

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalta össze. A határozatban megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében³ is megerősítette és gyakorlattá formálta. A testület által kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. E körben rögzítendő, hogy az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőség, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkében is megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jog és a fentiekben már hivatkozott Pp. 1. §-ában előírt, a jogvita pártatlan eldöntésének követelménye csak akkor valósítható meg, ha a bíróság a törvényi szintű jogi norma alapulvételével és betartásával a peres felek számára esélyegyenlőséget biztosít.

Az Alaptörvény 28. cikk első mondata akként rendelkezik, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. **Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Jelen esetben, a fent rögzített indokok alapján a jogbiztonsággal konkuráló jogállami elv az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető alapjog.**

Sérelmesnek tartjuk továbbá, hogy a Kúria ítéletben leírtak alapján több megállapítása kapcsán mulasztotta el indoklási kötelezettségét, e tekintetben említendőek a perbeli üzletrész-átruházási szerződés az ahhoz kapcsolódóan készített időszakai mérlegre utal, de annak konkrét elemeire és a vagyon átadására nem” [Kúria ítélete 24. pont], egyértelműen megállapítható, hogy az alperes részéről ügyvezetői tisztsége megszűnésével nem történt meg a vagyon átadása, amelytől ellenkezőt a perben utóbb felvett bizonyítás sem támasztott alá” [Kúria ítélete 27. pont], „az alperes a társaság vagyonával nem számolt el, azt nem adta át [redacted] részére.” [Kúria ítélete 27. pont].,

Különösen kirívó az indoklási kötelezettség elmulasztása az alábbi ítéleti részeket illetően: „Mündeből következően nem csak az nem volt megállapítható a perben, hogy az alperes a 2015. augusztus 14-én meglévő társasági vagyonnal dokumentáltan elszámolt volna, és a vagyont átadás-átvételi eljárásban tételesen, vagy egyéb igazolt módon átadta volna az új tulajdonos-ügyvezető részére, de a lefolytatott bizonyítási eljárás abban sem támasztotta alá az alperes védekezését, hogy az érintett felek a 2015. szeptember 22-i jegyzőkönyvben utóbb felsorolt könyvelési iratokkal, kiemelten a közelebbiről meg nem nevezett „leltárok” átadásával tekintették volna megvalósultnak a 2015. augusztus 14-i mérlegben részletezett társasági vagyon átadását és az ténylegesen [redacted] került. [Kúria ítélete 33. pont] „Tévesen következtetett ezért az ítéletábra a felperes

³ Ld.: 5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118-120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.

keresetének megalapozatlanságára: álláspontjától eltérően megállapítható volt az ügyben, hogy az alperes vezető tisztségviselői jogviszonya megszűnésével az adós vagyonával nem számolt el, a társaság meglévő vagyonát nem adta át az új ügyvezetőnek, a vagyonnal ismeretlen módon rendelkezett, amivel az átadni elmulasztott, a társaságtól elvont vagyon kimutatott értékével egyező vagyonsökkenést idézett elő.” [Kúria ítélete 34. pont]

Ez a sérelmes gyakorlat az igazságszolgáltatásba vetett hitet rendítheti meg, továbbá nem felel meg a jogbiztonság alkotmányos követelményének (Ld.: 25/1992. (IV. 30.) AB határozat) és azt sugallja, hogy a bíróság nem kellő alapossgal járt ugyan el, nem idevágó jogszabályok és helyesen kiválasztott jogi rendelkezések alapján. Megjegyzendő, hogy az un. becslési eljárásnak is csupán akkor van helye, ha megfelelő bizonyíték nem áll rendelkezésre, tárgyügyben erről azonban nem beszélhetünk.

Abban az esetben, ha az adóhatóság jogszabályszerűen elvégezte volna a törvényben foglalt kötelezettségét, egyértelműen az adózó számára kedvező eredményre jutott volna. A Kúria eljárásának Alaptörvény ellensége abban nyilvánul meg, hogy e körben a kontroll szerepet nem töltötte be. A kimunkált érvelésünk alapján nézetem szerint sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz, illetve a XV. Cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőséghez fűződő alapjoga.

21./ Az indoklásban részletezettek alapján tisztelettel

kérem

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2022. május 31-én kelt Gfv.VI.30.425/2021/5. ügyszámú ítéletének alaptörvény-ellenességét **alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdései alapján.**

a) [redacted] alperes, az alkotmányjogi panasz indítványozói úgy nyilatkoznak, hogy az indítványozók nem kezdeményezték a Kúrián az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Az alperes, mint az alkotmányjogi panasz indítványozója előadja, hogy az általuk adott ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát mellékletként csatolja.

c) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel [redacted] alperes, mint az alkotmányjogi panasz indítványozója nyilatkozik arról, hogy az alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítvánnyal összefüggésben a neve nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

d) Az alperes, mint jelen alkotmányjogi panasz indítványozója nyilatkozik arról, hogy az érintettségét alátámasztó dokumentumokat mellékletként csatolja.

e) Az Alkotmánybíróság hatásköre – figyelemmel Magyarország Alaptörvénye, Az Alkotmánybíróság 24. cikk, (2) bekezdés d) pontjára – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-án alapszik.

Mellékletek:

- Ügyvédi meghatalmazás
- Fővárosi Törvényszék 32.G.41.291/2017/82-I. számú ítélete
- Felperes fellebbezése;

- Alperes fellebbezési ellenkérelme;
- Fővárosi Ítéltábla 11.Gf.40.046/2021/4. számú ítélete
- Felperes felülvizsgálati kérelme;
- Alperes felülvizsgálati ellenkérelme;
- A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Gfv.VI.30.425/2021/5.számú ítélete.

Kelt: Budapest, 2022. november 04.

képv.

Dr. ifj. Lomnici Zoltán
ügyvéd
Lomnici Ügyvédi Iroda

